

være rådgivende, meget gerne kritisk rådgivende, men skal ikke have egentlig kompetence til at afgøre, om der er adgang til arkiver eller ej.

Det var min kommentar til Enhedslistens forslag. Men mange af de ting, Enhedslisten peger på, er jo ting, vi kan følge og prøve på at opnå, når loven skal revideres om 4 år. Der er mange hensigter i loven om, hvad der skal ses på i løbet af de 4 år, og der kan vi så også følge Enhedslistens forslag og sætte fokus på de ting, Enhedslisten har foreslået.

Med de ord anbefaler jeg, at lovforslaget oversendes til udvalget igen og vi derefter får det tilbage til tredje behandling.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt lige bebude, at vi måske bør lave et ændringsforslag nu om de offentlige selskaber, for ministeren siger, at vi skal se på selskaberne enkeltvis. I et af de svar, jeg har fået, henviser man til, at når man ikke i offentlighedsloven bruger dispensationsmuligheden til at tage selskaber ind, så vil man heller ikke gøre det i arkivloven. Det er en meget, meget dårlig begrundelse, for i offentlighedsloven handler det igen om, at man ikke vil have folk til at stikke næsen i deres sager. Det er simpelt hen en begrænsning af offentligheden, og der er ingen grund til at have nogen tvivl om det.

Men vi kan også lade det komme an på en prøve, hvis ministeren vil komme og sige, at han godt vil kigge på, hvad det er for nogen kriterier, der skal til, for at et selskab konkret kan blive omfattet af arkivloven. Hvad er det for nogen kriterier, der skal til, før et selskab konkret kan blive omfattet af arkivloven, hvis vi skal tage dem enkeltvis? Det har jeg ikke fået nogen rede-gørelse for endnu. Men vil ministeren sige det? Det er nok svært at svare på lige på stedet, men så må vi have det i udvalget, og ellers må vi have det den anden vej rundt igen. Det er faktisk meget utilfredsstillende, at man i arkivloven bruger alle Justitsministeriets jammerlige argumenter, der alle sammen handler om at få fred, som om det er nogle formelt gennemtænkte argumenter. Det er det altså ikke.

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren kunne ikke støtte ændringsforslagene, som Enhedslisten har stillet, men jeg synes, ministerens begrundelser konsekvent er stærkt mangelfulde. Ministeren mener, at det skulle være et problem i forbindelse med 25-års-reglen, som vi foreslår, at der kunne være f.eks.

fremmede magter, der påberåber sig, at de har udstedt et eller andet dokument. Dér må jeg gøre ministeren opmærksom på, at der allerede er alt for rigelige undtagelsesmuligheder i loven til at løse det problem, så det er for så vidt fuldstændig irrelevant i forhold til, om det skulle være 30 eller 25 år. Det ved ministeren også godt.

Så siger ministeren, at hvis der skulle være skriftlige begrundelser, så skulle det stå i en anden lov. Det er et vanskeligt argument at forstå. Det, vi ønsker, er skriftlige begrundelser her, og så siger ministeren, at så skal vi foreslå det i en anden lov. Ministeren kan ikke lide, der skal være en konsekvent frist. Jeg synes, det er rimeligt over for borgerne, at der er en bestemt frist, som myndighederne skal overholde.

Så siger ministeren, at Tilgængelighedsudvalget er et rådgivende udvalg, og derfor vil man ikke bruge det til at kunne behandle konkrete sager. Vi foreslår netop, at man kan give konkrete råd fra udvalget til myndighederne om eventuelt at tage et afslag op til fornyet behandling. Det er et råd fra et rådgivende udvalg. Så også dér er ministerens begrundelse for at afvise vores ændringsforslag altså særdeles spinkel og usammenhængende.

Jeg vil meget opfordre til, at man i udvalget i hvert fald prøver på at finde nogle lidt mere bæredygtige begrundelser for, hvorfor man absolut ikke vil være med til de forbedringer, som vi foreslår.

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Jeg skal kort til fru Margrete Auken blot sige, at der jo er mulighed for, at offentlige selskaber kan omfattes af arkivloven. Statens Arkiver følger nøje med i, om der er arkiver, som er historisk værdifulde, og som skal omfattes af arkivlovens bestemmelser, og det kan de indstille til kulturministeren at følge op på og sørge for, at det sker.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi også her ser på, hvilke erfaringer vi kan samle over den fireårige periode, frem til loven skal revideres, for så at tage endelig afgørelse om, hvorvidt vi skal præcisere denne her bestemmelse i en ændret lov om 4 år. Og jeg håber meget, vi får en række eksempler på bordet, og det skal ikke skorte på min velvilje for at imødekomme en indstilling fra Rigsarkivaren på det her område, hvis der kommer forslag om, at også sådanne arkiver er omfattet af lovgivningen.